

Kirja-arvostelu Ukkosenjumalan poika

Suomalainen usko

Arto Paasikiven romaani Ukkosenjumalan poika (1984) kertoo Ukkosenjumalan pojasta, Rutjasta, joka lähetetään Suomeen herättämään usko jälleen vanhoihin jumaliin. Rutja kohtaa tehtävässään haasteita, ja hänen täytyy ratkaista, kuinka päästä niistä yli.

Rutja on suomalaisen mytologiaan kuuluvan Ukkosenjumalan poika. Hänen isänsä, Ukkosenjumala, on seurannut pitkään Suomessa vallitsevaa uskonnon tilannetta, ja kokee, ettei monikaan suomalaisista usko enää häneen tai muihin suomalaisen mytologian jumaliin. Ukkosenjumala haluaa puuttua tilanteeseen, ja lopulta muiden jumalien avulla päättää lähettää poikansa maan päälle samalla tavoin kuin Jeesus 2000 vuotta aikaisemmin oli lähetetty. Rutja lähetetään suomalaisen oikeauskoisen Sampsan Ronkaisen luokse, jonka kanssa hän vaihtaa ruumista voidakseen levittää uskoaan muille pelästyttämättä heitä jumalallisella ulkomuodollaan. Sampsan järkytyksen jälkeen asiasta keskusteltuaan hän ja Rutja tekevät yhteisen suunnitelman suomalaisen uskonnon levittämiseen. Rutja kokee useita ongelmia matkansa aikana, sillä hänen täytyy oppia elämään ihmisenä Sampsan elämää. Mielestäni juoni on selkeä ja todella humoristinen. Perisuomalainen huumori on jatkuvasti esillä, minkä takia nautin todella paljon kirjan tapahtumista ja etenemisestä.

Romaani sisältää useita henkilöihahmoja. Pääosassa ovat Rutja ja Sampsan, minkä lisäksi romaanissa suurta osaa esittävät Sampsan sisko, niin kutsutut avovaimot sekä Rutjan kannattajat. Sampsan elämään kuuluvat naishenkilöt piinaavat häntä, ja vaikeuttavat Rutjan sopeutumista suomalaiseen elämään. Mielestäni romaanin henkilöihahmot ovat omaperäisiä, ja heistä tulee selkeästi mieleen

suomalainen kulttuuri romaanin kirjoitusajalta. Vaikka he aika ajoin herättivät minussa vahvoja tunteita, nautin tavasta, jolla Paasikivi toi suomalaiset luonteenviat esille. Vaikka en itse ole käynyt läpi samoja asioita kuin esimerkiksi Sampsu, oli minun todella helppo ymmärtää häntä ja samaistua häneen romaanin ajan.

Romaanin tunnelma on todella humoristinen. Tunnelma pysyy samana koko romaanin ajan, vaikka tapahtumat vaihtelevat nopeaan tahtiin. Tunnelmaa pitää yllä dialogi ja henkilöhahmojen persoonallinen puhetapa. Mielestäni tunnelma on todella selkeästi havaittavissa, ja sen ymmärtää, joka ikinen lukija.

Romaanin teemoja ovat mielestäni suomalainen kurjuus, suomalainen usko ja käännytys. Ne tulevat vahvasti esille, sillä koko romaanin idea on Rutjan yritys kääntää suomalaiset uskomaan takaisin vanhoihin jumaliinsa. Samalla romaanissa tuodaan esille Suomessa olevia vikoja ja yksilöiden kokemia vääryyksiä. Rutja itsessään on vahva esimerkki suomalaisesta uskosta, ja romaanin aikana esiintyy useasti muita mytologian hahmoja. Itse tutkittuani aihetta, sain selville, ettei Rutja oikeasti kuulu suomalaiseen mytologiaan, vaan on täysin Paasikiven keksimä hahmo.

Pidin romaanista todella paljon, sillä siinä esiintyi vahvaa huumoria, ja suomalaista suorasanaisuutta. Romaanissa ei peitelty tosiasioita, vaan asiat sanottiin niin kuin ne olivat. Siinä vitsailtiin useasti kristinuskosta, minkä vuoksi en suosittele kirjaa henkilöille, jotka uskovat siihen vahvasti, eivätkä halua aiheesta vitsailtavan. Muuten suosittelen kirjaa lukijoille, jotka ymmärtävät suomalaista huumoria ja nauttivat karkeasta sisällöstä. Suosittelen kirjaa myös vahvasti lukijoille, jotka pitävät humoristisista kirjoista. Romaani on todella helppolukuinen, eikä se ole kovinkaan pitkä. Lopullisena arvosanana antaisin romaanille arvosanan 5/5, sillä en henkilökohtaisesti löytänyt siinä vikoja, ja sen huumori nappasi minut täysin mukaansa.